

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.14/2021/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten a 2021. május 14. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2020. december 9. napján kihirdetett – Terhelt6 VI.r. vádlott tekintetében meghozott - 21.B.1133/2019/143. számú ítéletét megváltoztatja:

a VI.r. vádlottat – a próbára bocsátás mellőzése mellett – halmazati büntetésül 350-(háromszázötven) napi tétel pénzbüntetésre ítéli.

A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1500-(ezeröttszáz) forintban állapítja meg.

Az így kiszabott összesen 525.000(ötszázhuszonötezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén napi tételenként egy-egy napi szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A VI.r. vádlottal szemben a szemben a gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagja vagy egyszemélyi vezetője foglalkozástól eltiltás kiszabását mellőzi.

A VI.r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összege helyesen:66.225.-(hatvanhatezer-kétszázhuszonöt) forint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2020. december 9. napján tartott előkészítő ülésen meghozott 21.B.1133/2019/143. számú ítéletével Terhelt6 VI.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli közokirat-hamisítás bűntettében [Btk. 342.§ (1) bekezdés c./ pontja]. Ezért őt 2 évre próbára bocsátotta, valamint 2 évre eltiltotta a gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagja, vagy egyszemélyi vezetője foglalkozástól. A VI.r. vádlottal szemben 630.000-forint erejéig vagyonek Kobzást rendelt el, továbbá kötelezte őt az eljárás során felmerült 43.050-forint bünygyi költség megfizetésére.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség a VI. vádlott terhére kizárólag a büntetés súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Főügyészség a Bf.12.448/2016/92. számú fellebbezés indokolásában észrevételezte, hogy a VI.r. vádlottal szemben alkalmazott próbára bocsátás intézkedés mellett a vagyonek Kobzás alkalmazása törvényes, azonban az intézkedések mellett foglalkozástól eltiltás büntetés kiszabására nincs lehetőség.

[4] Kifejtette ugyanakkor, hogy a VI.r. vádlott büntetett eléletére figyelemmel még a beismerés és az időmúlás ellenére is súlytalan intézkedés alkalmazása, figyelemmel a halmazati büntetés kiszabásának szabályai szerint irányadó büntetési tételre is.

[5] Összefoglalóan – a G.12448/2016/88. számú vádiratban foglalt indítványával egyezően – a VI.r. vádlottal szemben közérdekű munka kiszabását és a foglalkozástól eltiltás büntetés súlyosítását indítványozta.

[6] Terhelt6 VI.r.vádlott és védője az elsőfokú bíróság ítéletét tudomásul vette.

[7] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.764/2020/7. számú átiratában a vádlott terhére bejelentett fellebbezést fenntartotta, az ügy Be. 598.§ (2) bekezdése szerinti tanácsülésen történő elbírálására tett indítványt, egyben kifejtette, hogy miután az elsőfokú bíróság a VI.r. vádlott beismerő nyilatkozatát elfogadta, így a Be. 580.§ (2) bekezdése kizárja az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a bűnösség megállapítása és a váddal egyező tényállás és minősítés miatt.

[8] Ugyanakkor észrevételezte, hogy az elsőfokú ítélet tényállása a vagyonek Kobzás alapjául szolgáló tényeket annak ellenére nem tartalmazza, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a vádirattal egyezően állapította meg, ezért ebben a tekintetben indítványozta az ítéleti tényállás kiegészítését a vádirat 8. oldal 3. bekezdésének megfelelően azzal, hogy Terhelt6 VI.r. vádlott a tevékenységéért 630.000-forint ellenszolgáltatásban részesült.

[9] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a VI.r. vádlottal szemben próbára bocsátás és vagyonelkobzás intézkedés mellett büntetést is kiszabott.

[10] A törvénysértő büntetés kiszabásának orvoslására a büntetés súlyosítására irányuló ügyészségi fellebbezést a Fővárosi Főügyészséggel egyetértve fenntartotta, egyebekben pedig az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[11] Az ügyészség fellebbezése alapos.

[12] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 590.§ (3) bekezdése alapján, az elsőfokú ítéletnek a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezése tekintetében bírálta felül, mivel a fellebbezést a Be. 583.§ (3) bekezdés a./ pontja alapján a kiszabott büntetés mértéke tekintetében jelentette be az ügyészség, illetve a Be. 590.§ (7) bekezdése értelmében a felülbírálat hivatalból kiterjedt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekre is.

[13] Az elsőfokú bíróság eljárásban a hatályos perrendi szabályokat betartotta. Az ügyben a Be.499.§ (1) bekezdésének megfelelően előkészítő ülést tartott, melyen a vádlottat az eljárási jogairól a Be. 185.§ (1) bekezdésének megfelelően tájékoztatta, továbbá a Be. 500.§-ának megfelelően figyelmeztette az előkészítő ülés lényegére, a bűnösségének beismerése és a tárgyaláshoz való jogról lemondásának következményeire, illetve bizonyítási indítványai előterjesztésének lehetőségére, annak korlátaira.

[14] A VI.r. vádlott a kioktatásokat megértette, tudomásul vette, bűnösségét a vádiratban foglaltakkal egyezően beismerte, és a tárgyaláshoz való jogáról lemondott. A vádlott beismerő nyilatkozatát az eljárás iratainak tartalma alátámasztotta, elfogadásának feltételei a Be. 504.§ (2) bekezdésének megfelelően fennálltak, ezért az ügy előkészítő ülésen történő befejezésének törvényes akadálya nem volt. Az elsőfokú bíróság ennek megfelelően a vádlottat a büntetés kiszabása körében értékelhető körülményekre meghallgatta, majd ítéletét az előkészítő ülésen meghozta.

[15] A másodfokú bíróság olyan okot, amely a Be. 590.§ (5) bekezdése szerinti felülbírálatot indokolta volna nem észlelt, továbbá a Be. 591.§ (2) bekezdés a./ pontja értelmében nem vizsgálta az elsőfokú ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított – a vádirati tényállással egyező - tényállásra alapította.

[16] Ugyanakkor – egyetértve az ügyészség fellebbezésének írásbeli indokolásában foglaltakkal – megállapítható, hogy annak ellenére, hogy a vádirat a VI.r. vádlott tekintetében(is) a vagyonelkobzás alapjául szolgáló összeget pontosan megjelölte, ez az elsőfokú bíróság által az írásba foglalt ítélet tényállásából – vélhetően elírás folytán – kimaradt, ezért a másodfokú bíróság a Be. 453.§ (6) bekezdése alapján a tényállást annyiban

javítja ki, hogy Terhelt6 VI.r. vádlott a tevékenységéért 630.000-forint ellenszolgáltatásban részesült. (G.12448/2016/88. számú vádirat 8. oldal 3. bekezdés utolsó mondata).

[17] Ezen túlmenően a másodfokú bíróság Terhelt6 VI.r. vádlott előéleti adatait az erkölcsi bizonyítványnak megfelelően annyiban pontosítja, hogy az elsőfokú ítéletben megjelölt elítélés alapjául szolgáló bűncselekmények, a csalás büntette mellett 2 rb. közokirat-hamisítás büntette és 4 rb. magánokirat-hamisítás vétsége volt.

[18] Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét a törvényi előírásoknak megfelelően, a Be. 562.§ (2) bekezdésének megfelelően teljesítette, figyelemmel arra, hogy a fellebbezés kizárólag a kiszabott büntetés mértékére vonatkozott.

[19] A fentiek szerint irányadó tényállás alapján a vádlott bűnösségének megállapítása okszerű, a bűncselekmények anyagi jogi minősítése pedig törvényes.

[20] A büntetés kiszabása során a bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság körültekintően vizsgálta, azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem súlyuknak megfelelően értékelte, amikor a részben ugyancsak közbizalom elleni bűncselekmény elkövetése miatt büntetett előéletű VI.r. vádlott tekintetében úgy ítélte, hogy a bűnhalmazat mellett is a büntetés kiszabásának próbaidőre történő elhalasztása megfelelően szolgálja a büntetés céljait.

[21] Az elsőfokú bíróságnak ebben a körben a korábban meghozott 105. alszámú ítélettel való belső arányosságra hivatkozásával a másodfokú bíróság annyiban nem értett egyet, hogy az abban érintett és (időközben jogerősen) próbára bocsátott vádlottak büntetlen előéletűek, míg a XII.r. elítélttel szemben a visszaesői minőségének megállapítása mellett a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság közérdekű munka büntetést szabott ki.

[22] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság VI.r. vádlott tekintetében a Btk. 33.§ (4) bekezdésének alkalmazása mellett büntetés kiszabását látta szükségesnek a Btk. 79.§-a szerinti büntetési célok elérése érdekében.

[23] Erre figyelemmel a VI.r. vádlottal szemben a Btk.50.§ (1) bekezdése értelmében pénzbüntetést szabott ki. A pénzbüntetés napi tétel számát a bűncselekmények tárgyi súlyával, illetve a bűnösségi körülmények körében értékelt tényezőkkel, míg az egy napi tétel összegét a VI.r. vádlott feltárt személyi, jövedelmi viszonyaival arányban állapította meg.

[24] A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére a Btk. 51.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett.

[25] Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az ügyészség helyesen hivatkozott arra, hogy próbára bocsátás intézkedés mellett büntetés – foglalkozástól eltiltás – alkalmazása törvénysértő, melyet a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség által megjelölt eseti döntések (BH.2017.210., BH.2014.260) is alátámasztanak. Próbára bocsátás alkalmazása esetén ugyanis a bíróság a büntetés kiszabását próbaidőre elhalasztja, melynek eredményessége esetén a terhelt büntethetősége megszűnik, büntetés kiszabására kizárólag a Btk. 66.§ (1) bekezdésében meghatározott esetekben – amennyiben a próbaidő nem telik el eredményesen - kerülhet sor.

[26] Ugyanakkor a másodfokú bíróság álláspontja szerint a VI.r. vádlottal szemben a Btk. 54.§ a) pontja szerinti foglalkozástól eltiltás törvényi feltételei nem állnak fenn.

[27] A Btk. 52.§ (1) bekezdés b./ pontja értelmében a foglalkozás gyakorlásától azt lehet eltiltani, aki a bűncselekményt a foglalkozásának felhasználásával, szándékosan követi el.

[28] A foglalkozástól eltiltás alkalmazásánál irányadó szempontokat a 18/2007. BK.vélemény tartalmazza, amely hangsúlyozza, hogy „a „foglalkozásának felhasználásával” kitétel lényegileg arra utal, hogy az elkövető a szándékos bűncselekmény véghezvitele során foglalkozását mintegy eszközül használta fel, más szóval a foglalkozás által adott lehetőséget vagy alkalmat közvetlenül kihasználta. Ennek nem, mint lehetőségnek, hanem ténylegesen kell fennállnia. Meg kell tehát állapítani, hogy az elkövető ténylegesen milyen módon használta fel a foglalkozása nyújtotta lehetőséget a bűncselekmény véghezvitelénél. Ez az adott esetben az elkövetés módjából, az elkövetési körülményekből stb. állapítható meg. Amennyiben a bűncselekmény elkövetéséhez a foglalkozás felhasználására szükség nem volt, illetve arra ténylegesen nem került sor, a Btk. 52. §-a (1) bekezdésének b) pontja alkalmazására nincs alap.”

[29] Jelen ügyben azonban megállapítható, hogy a VI.r. vádlott nem a gazdálkodó szervezet vezetői tisztségének felhasználásával követte el a bűncselekményeket, hanem ellenkezőleg, a terhére megállapított bűncselekmények célja az volt, hogy ilyen tisztséget névlegesen betöltve, a gazdasági társaságokat a „névére” vegye, de – ahogy azt az ítéleti tényállás is tartalmazza – ténylegesen a társaság vezetésében nem vett részt, és nem is állt szándékában valós gazdasági tevékenység folytatása.

[30] A teljesség igényével a másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a foglalkozástól eltiltás 52.§ (1) bekezdés a./ pontja szerinti alkalmazása – a bűncselekménynek szakképzettséget igénylő foglalkozás szabályainak megszegésével történő elkövetése - az irányadó tényállás alapján fel sem merülhet.

[31] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a foglalkozástól eltiltás büntetés alkalmazását a VI.r. vádlottal szemben mellőzte.

[32] Indokoltan rendelt el az elsőfokú bíróság a VI.r. vádlottal szemben vagyonek Kobzás intézkedést, amely összezszerűsége tekintetében is helytálló, és az ebben a tekintetben kiegészített ítéleti tényállással összhangban áll.

[33] A büntetőeljárás során felmerült és VI.r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összegét az elsőfokú bíróság nem az iratok tartalmának megfelelően állapította meg, ezért azt a másodfokú bíróság a felterjesztett résziratokban elfekvő költségjegyzék adatainak alapulvételével helyesbította.

[34] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.598.§ (2) bekezdése szerinti tanácsülésen a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján a fentiek szerint változtatta meg, egyéb tekintetben pedig a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2021. május 14. napján

dr. Magócsi István sk Barabásné dr. Birinyi Andrea s.k. dr. Borbás Virág Bernadett s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 21.B.1133/2019/143. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.14/2021/6. számú ítélete folytán 2021. május 14. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2021. május 14.

dr. Magócsi István sk.

a tanács elnöke

...